

4. PCB's/PCT's (procedure zonder debat)

A5-0379/2000

Resolutie van het Europees Parlement over de tenuitvoerlegging van richtlijn 96/59/EG betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's) (2000/2112(INI))

Het Europees Parlement,

- gelet op richtlijn 96/59/EG van de Raad betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's) ⁽¹⁾
 - gelet op richtlijn 76/403/EEG van de Raad ⁽²⁾ betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen als eerste stap op weg naar harmonisatie van wetgevingen en regelgevingen in de lidstaten,
 - gezien het voorstel van de Commissie voor een richtlijn van de Raad betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen ⁽³⁾, teneinde rekening te houden met de technische vooruitgang en ter vervanging van de in 1976 goedgekeurde eerste richtlijn,
 - gezien het gewijzigde voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's) ⁽⁴⁾, waarbij de rechtsgrondslag werd gewijzigd,
 - gelet op artikel 47, lid 2 en artikel 163 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid (A5-0379/2000),
- A. overwegende dat er nog hoeveelheden PCB's in voorraad zijn, maar de omvang van deze voorraden onvoldoende bekend is en dat de omvang van de voorraden door de lidstaten aan de Commissie gerapporteerd dient te worden,
1. beveelt aan veeleer prioriteit te verlenen aan de tenuitvoerlegging van de bestaande wetgeving in plaats van herformulering en hervorming van de richtlijn;
 2. wijst erop dat de lidstaten er tot nu toe in het algemeen niet in zijn geslaagd het in richtlijn 96/59/EG vastgestelde doel van vermindering van de PCB-vervuiling en voorkoming van het gevaar voor de volksgezondheid en het milieu te bereiken;
 3. wijst er voorts op dat de tenuitvoerlegging van de richtlijn, met de opmerkelijke uitzondering van Finland en Nederland, uiterst onbevredigend is;
 4. meent dat de recente gebeurtenissen zoals de dioxine-kippen crisis in België hebben aangetoond welke rampzalige gevolgen vervuiling door betrekkelijk geringe hoeveelheden PCB's zowel voor de gezondheid als het bedrijfsleven kan hebben;
 5. is van oordeel dat uit rapporten blijkt dat de hoeveelheid PCB's in apparaten die niet onder het toepassingsgebied van artikel 4 van deze richtlijn inzake inventarisatie vallen, met name hoeveelheden van minder dan 5 dm³, in hoge mate/aanzienlijk bijdragen tot de bestaande PCB-vervuiling;
 6. betreurt dat de volledige inventarisatie van PCB's bevattende apparaten overeenkomstig artikel 4 van richtlijn 96/59 nog door vele lidstaten niet is bereikt en de nauwkeurigheid en volledigheid van deze inventarissen van essentieel belang zijn voor het toezicht en de controle op de adequate verwijdering van PCB's bevattende apparaten om aan de doelstellingen van de richtlijn te voldoen;

⁽¹⁾ PB L 243 van 24.09.1996, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 108 van 26.04.1976, blz. 41.

⁽³⁾ PB C 319 van 12.12.1988, blz. 57.

⁽⁴⁾ PB C 299 van 20.11.1991, blz. 9.

7. betreurt dat de gebrekkige tenuitvoerlegging van Richtlijn 96/59/EG vooral te wijten is aan de onmogelijkheid om de bestaande PCB's te inventariseren, hetgeen een conditio sine qua non is voor hun verwijdering; betreurt dat geen enkel onderzoek deze problemen heeft kunnen voorzien; stelt vast dat, bij de toepassing van deze richtlijn, sommige lidstaten gebruik hebben gemaakt van financiële stimuleringsmaatregelen om de economische actoren ertoe aan te zetten aangifte te doen van PCB's en dus inventarissen op te maken; verlangt bijgevolg dat de Commissie dringend Richtlijn 96/59/EG aanpast en hierbij voorziet in de mogelijkheid een beroep te doen op de hierboven genoemde stimuleringsmaatregelen, met name voor de kleine en middelgrote bedrijven;
8. verzoekt de lidstaten de omvang van de voorraden PCB's aan de Commissie te rapporteren en tevens openbaar te maken;
9. verzoekt de lidstaten passende controles uit te oefenen, teneinde de bestaande kennisgevingssystemen aan te vullen en te verbeteren;
10. vindt dat de lidstaten verzamelingsystemen en richtsnoeren voor verwijdering moeten ontwikkelen, zonedig met passende stimulansen, voor PCB's bevattende apparaten die niet onder de in artikel 4 van richtlijn 96/59/EG bedoelde inventarisatie vallen; meent dat voor dergelijke elektrische apparaten dit probleem moet worden aangepakt in het kader van de richtlijn betreffende elektronisch afval;
11. meent dat de Commissie geen spoed heeft betracht bij het bekritisieren van de lidstaten wegens overtreding, betere controleprocedures moet instellen en ervoor moet zorgen dat de lidstaten onverwijld alle in de richtlijn verlangde informatie verstrekken op een manier die rechtstreekse vergelijking en kwantitatieve beoordeling mogelijk maakt;
12. is van oordeel dat de Commissie een duidelijke termijn moet vaststellen voor de volledige tenuitvoerlegging van de richtlijn en tevens voor de herziening ervan, teneinde bestaande maatregelen verder te ontwikkelen;
13. is van oordeel dat de Commissie moet overwegen de lidstaten wegens overtreding boetes op te leggen;
14. verzoekt de Commissie de gegevensuitwisseling tussen de lidstaten te ontwikkelen/bevorderen, teneinde de opstelling van de in artikel 4 van richtlijn 96/59/EG bedoelde inventarissen te vergemakkelijken en oplossingen te vinden voor het verzamelen en verwijderen van PCB's bevattende apparaten die buiten het toepassingsgebied van artikel 11 inzake inventarisatie vallen;
15. meent dat de Commissie onverwijld een voorstel moet doen van genoemde richtlijn tot wijziging van richtlijn 75/439/EEG betreffende de verwijdering van afvalolie;
16. meent dat de Commissie de lidstaten moet verzoeken financiële stimulansen in te voeren, met name voor particulieren en KMO's, voor het verwijderen van voorraden PCB's of apparaten die PCB's bevatten.
17. meent dat de tenuitvoerlegging van de PCB-richtlijn, en met name de verwijdering van PCB's, een proef moet zijn voor hoe de Unie een efficiënt beleid kan ontwikkelen voor een doeltreffender aanpak van andere zeer giftige stoffen;
18. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad en de regeringen en parlementen van de lidstaten.